

Copenhagen Contemporary

PRESSEINVITATION

21.04.2021

I evig bevægelse

Lilibeth Cuenca Rasmussen åbner stor udstilling på Copenhagen Contemporary

Lilibeth Cuenca Rasmussen har særligt til Copenhagen Contemporary (CC) skabt den tidsaktuelle udstilling *I am not what you see,* som undersøger det nomadiske, etnicitet og identitet. Her står fire monumentale skulpturer med hvert sit navn, der på forskellig vis krydser arkitektur, kostumer og boformer. De aktiveres ved performancen *Cocktails,* hvor performere både bebor og iklæder sig skulpturerne med sang og dans.

Cuenca Rasmussens udstilling stiller skarpt på nomadens evne til at bære sit hjem med sig overalt og bevæge sig på tværs af landegrænser, kulturer og sociale forhold.

Det er temaer, som kunstneren har arbejdet med siden starten af sin kunstneriske praksis, og *I am not what you see,* en af hendes største udstillinger til dato, udfolder netop denne undersøgelse med både installatoriske og performative greb.

HAL 5
Lilibeth Cuenca Rasmussen
I am not what you see
29.04.-05.09.2021

I en globaliseret verden er nomadetilstanden ikke nødvendigvis så langt væk. Omvendt har pandemien udfordret nomadens normale grundvilkår og på mange måder haft fatale konsekvenser for fx migranter og flygtninge, der er blevet stoppet og forhindret i at krydse grænser.

Lilibeth Cuenca Rasmussen stiller med *I am not what you see* en række aktuelle spørgsmål om det nomadiske: Hvem er nomaden i dag, og hvor hører nomaden til? Hvad er det, vi bærer rundt med os af forestillinger og genetik? Og hvem er man egentlig, hvis man – som kunstneren selv – har en dobbelt etnisk identitet og har to eller flere lande, verdensdele og kulturer som tradition og hjem? Frem for at reducere hinanden til simple og entydige kategorier som mand, kvinde, asiat eller europæer, kunstner eller noget helt sjette, inviterer Lilibeth Cuenca Rasmussen til en refleksion over alt det, der befinder sig bagved.

Udstillingens fire skulpturer, *Iris, Miss Fabula, Fatamorgana* og *Quadripoint*, er skabt af meget forskellige materialer: strå, luftpostkuverter, dyner og tekstil. Fælles for dem

er, at de mimer en boform og leder tankerne hen på fjerne destinationer med deres udformninger, der refererer til forskellige ikoniske nomadiske boliger: en *rondavel*, en iglo, en hængekøje og en tipi.

De er dog mere end det, vi ser ved første øjekast – som også udstillingstitlen indikerer. Skulpturerne er nemlig også en hat, et skørt, kjoler og jakker samt en skjorte.

Deres hybridform mellem skulptur, bolig og beklædningsdel udfordrer vores stereotype forestillinger om hinanden og vores omgivelser.

Nomaden er kendetegnet ved ikke at eje noget jord, og det spejles i skulpturernes lethed og iboende mobile og transformative evner. Udstillingens gæster kan reflektere over den nomadiske frihed og omskiftelighed ved at gå ind i skulpturerne – og tage identiteterne på sig som et stykke tøj.

De fire hybrider

Iris har rødder i en afrikansk boform kaldet en *rondavel*; en rund bolig bygget af lokale materialer, der typisk også har stråtag. Skulpturen, der tillige kan fungere som hat, synes umiddelbart flytbar og let at tage med sig, men den forbliver forankret i udstillingsrummet med sine pæle inspireret af traditionelle sydasiatiske huse, der bliver bygget på pæle. Flere nationale håndværksmæssige traditioner er flettet sammen i værket, da vi i Danmark også har haft tradition for at tække vores huse med strå.

Miss Fabula fremstår ligeledes luftig og let i sin hvide, papirtynde skørtekonstruktion. Når man ser nærmere på materialet, består skulpturen af tusindvis af luftpostkuverter, der er syet på med en ganske tynd hvid tråd oven på et blåt stålskelet. Skulpturen refererer i form og farve til en iglo, der som boform, pga. klimakrisen, allerede er meget skrøbelig. Som isen, der smelter væk, er den langsomme og personlige kommunikation med brev og luftpost også ved at forsvinde.

Hængende fra hallens loft ses *Fatamorgana*, hvis titel refererer til et særligt naturfænomen, som få har oplevet. Dynematerialet er luftigt, svævende og associerer til hængekøjer og et nomadisk folk i Amazonas, der sover i træerne. Skyerne af dyner skjuler en funktion som beklædningsgenstand i sig, da de foruden at være hængekøjer kan transformeres til kjoler og jakker, der bruges under udstillingens performances.

Udstillingens største værk er *Quadripoint*, der har mindelser om en tipi. Skulpturens florlette hvide stof, som er udspændt mellem gulv og loft, er forankret til jorden af ti tunge koralsten. En fragmenteret skjorte er splittet op imellem stoffets tredeling. Udover at opløse sin egen form kan *Quadripoint* forvandle udstillingsrummet fuldstændigt, når det tynde stof under performancen bliver brugt som scenetæppe og grænsemarkør. Titlen *Quadripoint* refererer både til et punkt i USA, hvor fire staters grænser mødes, og til jordens tektoniske plader, der – ligesom værket – er mobile.

Performance

Cocktails er et tværæstetisk performanceværk, der vil blive opført i udstillingen. Hver skulptur bebos og tages på af forskellige performere. *Iris* knyttes til en rulleskøjteprins, Christian Dehn Frandsen, *Miss Fabula* bebos af fløjtespilleren Karolina Leedo og *Quadripoint* af percussionisten Tira Skamby. Danserne Mia Kingo, Liva Xamanek, Emma Annfeldt og Sofie Mark Wegener vil sætte *Fatamorgana* i bevægelse sammen med kunstneren, der reciterer sin egen tekst. Performerne er i udgangspunktet individuelle, men under performancen transformerer de sig til én cocktail.

Biografi

Lilibeth Cuenca Rasmussen (f. 1970) er performance- og billedkunstner; gennem sin karriere har hun udviklet et markant tværæstetisk udtryk. I hendes fortællinger spiller tekst og andre virkemidler som musik, kostumer og en stringent scenografi en væsentlig rolle. Med en kritisk og humoristisk tilgang stiller hun skarpt på spørgsmål om etnicitet, identitet, køn, sociale relationer og tilhørsforhold. Mange af disse tematikker afspejler Cuenca Rasmussens dobbelte nationale tilhørsforhold med en filippinsk mor og en dansk far, hvilket giver hendes kunstnerskab et særkende, eftersom hun gennem kunsten peger på flere kulturer og samtidig definerer en tredje positioni sin kunst: Hun skaber sit eget hjem i og med kunstværket, som hun kan tage med sig overalt.

Udstillingen er støttet af

Minister Erna Hamiltons Legat Beckett-Fonden Statens Kunstfond DYKON A/S ALUPROFF A/S

Udstillingen er blevet til i samarbejde med sur le chemin design studio.

Download pressemateriale her:

https://copenhagencontemporary.org/presse/

Invitation til pressevisning d. 29. april kl. 10-11

Inden Copenhagen Contemporary åbner dørene for offentligheden, er der pressevisning på *I am not what you see*, hvor kunstneren vil give en særlig introduktion til udstillingen og vække den til live med en performance. I den forbindelse byder CC på forfriskninger.

For tilmelding og mere information kontakt:

Ida Maj Ludvigsen Kommunikationschef ida@cphco.org +45 6021 9321

Copenhagen Contemporary er i 2021 støttet af:

Augustinus Fonden, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, Anonym fond, Privat donation, A. P. Møller og Hustru Chastine Mc-Kinney Møllers Fond til almene Formaal, Københavns Kommune, Spar Nord Fonden, Knud Højgaards Fond, Beckett-Fonden, Den Danske Forskningsfond, Det Obelske Familiefond, Foreningen Roskilde Festival, Kulturministeriet, Statens Kunstfond, Sportgoods Fonden, Minister Erna Hamiltons Legat for videnskab og kunst, Bikubenfonden, 15. Juni Fonden, William Demant Fonden, Gangstedfonden, Toyota Fonden, Refshaleøens Ejendomsselskab A/S, Fredericia Furniture, Ege og Ferm Living.